

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ .

Τὴν Κυριακὴν, 6^η /19^η Ἰουνίου 2016, συμφώνως πρὸς τὸ ὁμοφώνως ἐγκεκριμένον πρόγραμμα, τῇ συμμετοχῇ τῶν Προκαθημένων καὶ τῶν συνοδῶν Αὐτῶν τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, Πατριαρχείου Σερβίας, Πατριαρχείου Ρουμανίας, Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλβανίας, Ἀρχιεπισκοπῆς Πολωνίας καὶ Ἀρχιεπισκοπῆς χωρῶν Τσεχίας καὶ Σλοβακίας, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ ἐν Ἡρακλείῳ διὰ Πατριαρχικοῦ Συλλειτουργοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων Προκαθημένων τῶν Ἀγιωτάτων τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησιῶν, τῇ συμμετοχῇ τῶν Συνοδῶν Αὐτῶν, τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Κρήτης, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου αὐτῆς, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Μηνᾶ δεξιὰ καὶ τῆς χορωδίας «Κρῆτες Μαΐστορες» ἀριστερά, εἰς γνήσιον μελωδικόν Βυζαντινόν ὕφος, μετεχόντων ἐν προσευχῇ, τοῦ Δημάρχου, τοῦ Περιφερειάρχου, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀμανατίδου, τῆς Αστυνομίας, τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου καὶ ἀπλοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, διὰ τῆς συμμετοχῆς δέ ὅλων τούτων, δηλουμένης τῆς ἐνότητος ἡμῶν ὡς μελῶν τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν ταύτην καθηגיάσθησαν καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐπικλήσεως καὶ καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὰ Τίμια Δῶρα, ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος καὶ μετεβλήθησαν εἰς Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἐκοινώνησαν οἱ συλλειτουργήσαντες Προκαθήμενοι, δηλοῦντες διὰ τῆς πράξεως ταύτης τὴν ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας ὁμοφωνίαν καὶ ἐνότητα αὐτῶν. Ἐκοινώνησαν ὡσαύτως καὶ τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἅφεισιν ἁμαρτιῶν, δύναμιν καὶ ζωὴν καὶ σωτηρίαν.

Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν ταύτην, ἅμα τῇ ἀπολύσει αὐτῆς κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπεσυνήφθη ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ᾧ ἐψάλησαν τὰ ὑμνολογικὰ τροπάρια τῆς Πεντηκοστῆς, τὰ στιχηρά ἰδιόμελα:

«Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυΐδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι, καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἀγίας Τριάδος».

«Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεί, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον, ζωὴ, καὶ ζωοποιῶν, φῶς, καὶ φωτὸς χορηγός, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται· μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἀγίας Τριάδος».

«Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα, θεός, καὶ θεοποιοῦν, πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφητῆται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων».

Καὶ τό Δοξαστικόν, τό ὁποῖον ἀναγιγνώσκομεν καθημερινῶς εἰς τὰς προσευχὰς τῆς Ἐκκλησίας μας:

«Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἀνεγνώσθησαν ἐλληνιστί καὶ ρουμανιστί αἱ εὐχαὶ τῆς Ἐκκλησίας τὰς ὁποίας πάντες ἤκουσαν γονυπετεῖς μετὰ προσευχῆς καὶ εὐλαβείας. Ὅτε ἐψάλησαν τὰ ἀπόστιχα : «Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν τό κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ Θεοῦ φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἀγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἐγένετο ἡ Ἀπόλυσις ὡς: « Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανούς αὖθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε Θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναίδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφύμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν».

Παρευθύς ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἡρακλείου παρετέθη πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ εἰς τό Προαύλιον τοῦ Μετοχίου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σινᾶ πρόγευμα ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἡρακλείου, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρετέθη πρὸς τιμὴν τῶν Προκαθημένων καὶ τῶν Συνοδῶν αὐτῶν γεῦμα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκοπίου Παυλοπούλου.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τούτου προσεφώνησεν ὁ κ. Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ σκέψις του ἀνατρέχει εἰς τὴν Α΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἡ ὁποία ἐθεσμοποίησε τὸν Συνοδικὸν θεσμόν ὡς τρόπον ὑπάρξεως καὶ ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναπολεῖ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου εἰς τό κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Προσευχὴν τοῦ Κυρίου, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Πατέρα, «ἵνα πάντες ἔν ὧσιν».

Ἡ Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, συνέταξε καὶ τό Σύμβολον τῆς Πίστεως. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέγει ὅτι ἡ λειτουργία τελεῖται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τῆς Οἰκουμένης. Ἡ Σύνοδος αὕτη ἔχει μεγάλην σημασίαν, διότι εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδοξίας μετὰ τό σχίσμα τοῦ 1054, καὶ δι' αὐτῆς καθορίζεται ἀποφασιστικῶς εἰς τό ἐξῆς ἡ πορεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡγέτις εἰς τό δόγμα καί ἔχει ἀνάγκην αὐτῆς ὁ Δυτικός Πολιτισμός, τοῦ ὁποίου αἱ ἀξίαι κλονίζονται σήμερον διά νά ἀνθήσῃ καί πάλιν. Ἐν τέλει ἠύχθη νά κατέλθῃ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καί νά φωτίσῃ τόν νοῦν καί τά διαβήματα τῶν μετόχων τῆς Συνόδου αὐτῆς, οὕτως ὥστε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νά ἀποδειχθῇ καί πάλιν «τομώτερος ὑπέρ πᾶσαν μάχαιραν», ὅπως λέγει καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τήν πρός Ἑβραίους ἐπιστολήν αὐτοῦ.

Ἀπαντῶν, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ἐξέφρασε τήν χαράν Αὐτοῦ διά τήν παράθεσιν τοῦ γεύματος αὐτοῦ πρός τιμήν τῶν Προκαθημένων καί τῶν Συνοδευτῶν Αὐτῶν. Τοῦτο δηλώνει καί τήν ἐπικρατήσασαν κατά τοὺς χρόνους τοῦ Βυζαντίου «ἀρχήν τῆς συναλληλίας». Ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πολιτεία ἔχουν ὡς ἀντικείμενον τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτῶν τόν ἄνθρωπον. Ἡ Πολιτεία ὡς θεσμός, ἐνδιαφέρεται διά τήν εὐταξίαν τοῦ κόσμου τούτου, ἐν ᾧ ἡ Ἐκκλησία δεικνύει εἰς τόν ἄνθρωπον τήν ὁδόν πρός τήν μέλλουσαν πόλιν, τήν ὁποίαν ἐπιζητοῦμεν. Ὁ κ. Πρωθυπουργός γνωρίζει περί τοῦ θεσμοῦ τῆς Συνοδικότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κάτοχος τῆς Νομικῆς ἐπιστήμης καί τήν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κόσμος χρειάζεται σήμερον φιланθρωπίαν, ἀγάπην καί εἰρήνην.

«Ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, κ. Πρόεδρε, τήν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διά νά βοηθήσετε τήν Ἑλλάδα νά ἐξέλθῃ ἐκ τῆς κρίσεως καί ἐπιδίδομεν εἰς ὑμᾶς εἰς ἔνδειξιν τῆς ἐκτιμήσεως ἡμῶν διά τήν συμπαράστασιν ὑμῶν εἰς τήν Ἐκκλησίαν εἰκόνα τοῦ προστάτου ὑμῶν Ἀγίου Προκοπίου, φιλοτεχνηθεῖσαν εἰς Ἱ. Μονήν Ξενοφῶντος τοῦ Ἀγίου Ὁρους.

Διά τούτων ἔλαβον πέρας αἱ ἐκδηλώσεις τῆς Μεγάλης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας κατά τήν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

